

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Præbet etiam in omni spirituali conflictu auxilium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

b Galat. 5.
2. 3. 1. ho 1
2. 9. 7. a. 3
ad 4.

QVOD si scire velis, qui sint *duodecim* illi fructus, quos fecundissima hæc arbor in te proferet, & quos tu cum eius auxilio producere debeas: memento duodecim illorum, quos Apost. b *fructus spiritus* appellat, in quibus reliqui omnes continentur: & intellige eos in sacra Communione valde excellenter erumpere. Fructus eius est CHARITAS, quæ nos intimè cum Deo coniungit; GAUDIUM in Spiritu sancto, quod cor ipsum latificat, atq; confirmat; PAX, quæ exsuperat omnem sensum, pacificans carnem & spiritum, & humanum spiritum cum diuino; PATIENTIA, quæ in laboribus & tribulationibus exultat; BENIGNITAS, quæ omnibus beneficit, etiam hostibus; BONITAS, quæ suauiter se reddit illis amabilem; LONGANIMITAS, quæ diu sustinet, ac sperat; MANSVETUDO, quæ iram cohibet; FIDES, quæ certissimè credit, quod DEVS reuelauit, & confidit, se obtenturam, quæ idem promisit; MODESTIA, quæ omnes exteriores corporis motus componit, ac moderatur; CONTINENTIA, quæ passionum impetus intra legitimos limites continet; & CASTITAS, quæ corpus & animam angelica puritate sanctificat. Omnes deniq; virtutes & heroici earundem actus sunt huius sacramenti fructus. Nam quemadmodum vnus idemque cibus corporis, postquam sumptus est, & in stomacho coctus, est capitis, manuum, pedum, ac reliquarum partium corporis nutrimentum: quæ omnes, hoc recenti subsidio accepto, nouas sentiunt vires ad proprias actiones exercendas: ita spiritualis hic cibus spiritualiter, vt decet sumptus, est nutrimentum charitatis, humilitatis, obedientiæ; ac cæterarum virtutum; quas iuuat ad fructus suarum actionum cum renouatione quadam & perseuerentia producendos: ita vt nec, quod continentur, desinant esse recentes: nec quod recentes sint, continui esse desinant in omnibus duodecim anni mensibus, totius videlicet vitæ decursu. Et hoc modo licet intelligere, quod Christus Dominus noster dixit, *qui manducat meam carnem, habet vitam eternam*, sc. in seipso: quia vitam quandam viuere potest, quæ sit imago æternæ & beatæ vitæ. eum in modum, quo ipsi beati cœlestem suum cibum semper sumunt absq; vlllo tædio, sed cum recenti potius & cõtina oblectatione: Quia semper vident Deum cum summo gaudio, nec vnuquam ex eius aspectu defatigantur: potius recens accipiunt gaudia accidentaria, vt eorum gloria aliquo modo renouetur: ita, qui, vt oportet, communicat, noua semper gratiæ augmenta obtinet; & nõnunquam recentes etiam spirituales sensus ac motus, quibus virtutum feruorem renouat.

e Ioan. 6. 55.

§. III. *Præbet etiam in omni spirituali conflictu auxilium.*

MAGNA etiam pars nostræ vocationis eò tendit, vt Christi Ducis nostri milites efficiamur, & aduersus Christianæ perfectionis ho-

ites

stes strenuè pugnemus: ad quod magnum præsidium confert sanctissimum altaris Sacramentum: dum reliqua sacramenta in proprijs eorū munijs adiuuat. nam subsidium præstat ad reliquias peccatorū lethaliū, ac leuium, ipsasque sensuāliū appetituum passionēs, & omnes Dæmonum impugnationes euincendas. Memento quod superius diximus: cum d. *clangerent buccinis sacerdotes coram Arca testamenti, muros Hiericho corruisse*, milites verò *ascendisse, & interfecisse omnia, quæ in ea erant*. quo facto significatur victoria, quam sacramentum confessionis obtinet, cum sacerdotes absolutionis sacramentalis buccina clangunt: quam victoriam plurimū adiuuat diuinum hoc sacramentum, Arca testamenti præsentia significatum: cuius virtute omnes dæmonis vires corrūnt, & inferni potestates tremunt: & ab eodem robur & fortitudinem accipimus, ad omnes eos vincendos: qui stant ab illarum partibus.

SED magis adhuc ad viuum depictum & expressum videbis huius victoriae modum in eo, quod eadem Arca gessit, cum eam sacerdotes portarent in Iordanem: nam *e ingressis eis Iordanem, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis, steterunt aqua superiores descendentes in loco vno, & ad instar montis intumescabant: quæ autem inferiores erant, in mare mortuum descenderunt vsquequo omnino deficerent. & sacerdotes qui portabant Arcam fœderis Domini, stabant super siccam humum in medio Iordanis, omnisq. populus per arenam aluenim transibat ad alteram partem fluminis, vt promissionis terram ingrederetur*. Quibus docet nos diuinus spiritus excellentem diuinæ nostræ Arcae efficacitatem, ad peccata præterita omninò delenda; ea verò præuenienda, quæ de nouo nos aggrediuntur. Sensim enim mortificantur prauæ consuetudines, earumque reliquæ: donec omninò consumantur: tentationes verò & calamitates, quæ se se insinuant, & submersionem minantur, reprimuntur, & coërcentur, ne nos obruant: non quòd suo impetu nos non tangat: sed quòd nec submergere, nec nocere nobis possint, fauent enim nobis, & adiuuante sanctissimo hoc Sacramento, ad viriliter eis resistendum.

CONSTITUTE itaq; te coram hac diuina Arca tanquam altera Iericho, peccatorum & cupiditatum muro circumdatum, internisq; hostib; plenum; & tanquam torrentem siue fluuium rapidissimum suarum prauarum inclinationum fluentem sequentem: & siquidem potestatem tibi facit absconditū manna comedendi, comede demisè & confidenter: sperans, ipsius præsentia continendam tuarum passionū furiam, tuisq; lapsibus finem imponēdū. Si terret dæmonis furia, cuiusq; tentationū terribilitas; hoc Manna comede q̄ timores expellit, pusillanimes corroboret, magnumq; animū in periculis addit. Si carnis passionēs, & effrenis sensuālitatis ardores te oppugnant: hoc Manna comede, qui huiusmodi impet̄ frāgit & ardores extinguit: vt spiritu

Tract. 3. c. 8.
c. 1.
d Iosue 6.
16. 20.

c Iosue 3. 15.

f Num. 11. 9.
vide Viegas
in Apoc. 2.
fctio. 4.
Ros de no-
cte.
g Pf. 90. 5

h Num. 11. 9.
i Exo. 16. 14

Manna
mundum.

k Dan. 3. 50.
92.

Rosrefri-
gerat.

l. Ioan. 4.

Christu. bel-
lator fortis.

m Matt. 10.
34.

Luca 12. 51.

præualeat, & victoriam obtineat. non enim absque mysterio, de antiquo illo Manna diuina refert scriptura: *f cum descenderet nocte super castra ros, descendebat pariter & Manna.*

QVID est autem aliud, descendere rorem *supra castra*, quàm de cælo descendere, vt esset pugnantium cibus, quos ad pugnam confortaret, dulcique victoria remuneraret? Et quid aliud est *de nocte descendere*, quàm ad solatium dirigi eorum, qui tentationibus premuntur: (quas Dauid *g timores nocturnos* appellat) timidis animos addens, tristesque consolans: propterea enim fuit institutum in nocte passionis, quæ tota fuit tristitijs plena. Quid verò sibi vult, quod simul *h cum Manna ros descenderet i in similitudinem pruina super terram*, mollem scilicet terram quasi pruina vel glacie operiens, ne ipsum manna terræ commisceretur & macularetur? O altissimum, & supremum Sacramentum: quod statim atque ingrederis animam, à carne & rebellis sensualitate oppugnatam, iumittis congelatum rorem & glaciem quandam de cælo, quæ eius ardores refrigerentur, tentationumque importunarum vehementia temperetur.

Hic est *ros ille*, quem *k Angelus similis filio Dei misit in fornacem* illam Babylonicam, in quam tres illi viri cõiecti fuerant, ne *ignis eos contristaret, aut molestia quidquam inferret*. Si igitur in media hæc fornace constitutum te & impugnatum videris ab his flammis, stude tecum habere filium Dei viuui, qui est in hoc sacramento, à quo cælestis hic ros fluat, qui eas extinguat, teque refrigeret: ne tibi noceant, aut molestiam inferant. Scis bene: nolle eum, Manna luum molli terræ commisceri: non enim bene coherent solatia cælestia cum terrenis delicijs: si itaque has terrenas contempnas, descendet ros diuinæ gratiæ, quia eas dissipabit: vt sis tu capax cælestium consolationum.

DENIQUE si, vt oportet, communices, noli demones timere: ad te enim sententia illa Ioannis spectat: *l uicisus Antichristum: quoniam masor est, qui in uobis est, quam qui in mundo*. Quid enim cogitas te facere, cum communicas, nisi in domum animæ tuæ magnum quendam ducem, & infinitæ potentia bellatorem iumittere: qui diuinæ suæ inspirationis gladio tuas passionis iugulet; tortemque armatura, qui eisdem te impugnabat, expellat? cogitandum itaque tibi est, cum ad te ingreditur, eum tibi dicere, quod suis discipulis dicere consueuerat, *n nolite arbutari, quia pacem ueni mittere in terram: non ueni pacem mittere, sed gladium. Ueni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & cognatos & amicos ab inuicem*: quando alter alterum à meo seratio retrahit. Ne existimes, o anima, quæ me in communionem suscipis, uenisse me ut mundi huius pacem intra te constituerem: non ad pacem talem, sed ad pugnam ac diuisionem in te constituendam ueni. meo enim auxilio aduersus inordinatas tuas af-

fectio-

fectiones, tibi pugnandū est; & ab eis, & perforis, rebusque omnibus discedendum tibi est, quæ te à tua vocatione reuocare contendunt. Ego ipse gladius ero, quo sis pugnatura: cui si innitaris, vincere omnino poteris.

NE autem nouum quid reputes, quod hoc diuinum sacramentum simul sit panis & gladius, audi mysticum quoddam somnium, quod diuina refert scriptura de quodam milite, qui dicebat cōmilitoni: *n vidi somnium, & videbatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo volui, & in castra Madian (qui populi Israel hostes erant) descendere: eaq; percutere atque subuertere. Respondit autem is, cui loquebatur, tanquam interpretis: non est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis: tradidit enim Dominus in manus eius Madian, & omnia castra eius.* O sacramentum diuinissimum, quod simul es panis & gladius; Manna, quia spiritui indulges; gladius, quia virtutes à vitijs leparas; & framea, quia occidis ac destruis omnes hostes animæ, ad quam ingrederis, passiones eius subiciens; tentationes superans, fugans dæmones; ac de tuis omnibus hostibus triumphans. Somnium, eiusq; interpretationem cum Gedeon audiuisset, (ait eadem scriptura) adorauit; & reuersus ad castra Israel, ait: *surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian.*

QUANTO igitur magis est rationi consentaneum, nos magnum restituere animum ex veritate, quam hoc somnium significat? diuinus enim hic panis, gladius est veri Gedeonis, ducis populi Christiani: cuius virtute tradet tibi DEVS omnia dæmonis castra; vt omnes te oppugnantes hostes dissipet. & qui hunc panem comedunt (ait S. Chrysostr.) *tanquam leones ignem spirantes ab illa mensa recedunt, facti diabolo terribiles.* Ac propterea diuino precepto obligamur, ad sumendam communionem, vbi adest periculum mortis: quia enim tunc pugnae sunt acriores; & media, quibus ad nos euertentur os sathanas vitur, magis tremenda; si nos ipsos hoc viatico munuerimus, fortiores ad eum vincendum euademus. Et propter eandem causam olim (vt S. Cyprian. aduertit) non permittebantur Christiani ad martyrij cōflictum accedere, quin prius hoc sacramento munirentur: vt CHRISTVS Dominus nos ter & pugnaret in eis, & per eos vinceret Tyrannos omnes.

SED non est existimandum, diuinum hoc Sacramentum semper in prima communionem hæc stupenda facere. Nam quemadmodum Arca testamenti diuerso modo, illa miracula, quæ supra retulimus, edidit: alterum in ipso primo accessu sacerdotum ad Iordanem. statim enim atque eorum pedes aqua tetigerunt, absque vlla mora sunt in duas partes diuisa: sed in altera, non statim atque Sacerdotes ad Iericho peruenerunt, muri corruerunt; sed postquam septies buccinis clangentibus ciuitatem circuiissent.

n Iudic 7.1:
S. Sacra-
mentum pa-
nis & gladi-
us.

Homil. 61.
ad pop.

S. Sacra-
mentum
viaticum.

Deus sensim sine dona largitur.

Ex quo duos modos intelligemus, quib. Dominus noster utitur ad indulgendum nobis in hoc sacramento. Aliquando enim in mensa sua largitate utens, vel in momento ditat pauperem, a periculo eripit, hostesque eius in fugam conuertit, insultuum & conflictuum eorum vim & furiam corpefcendo. Ut plurimum tamen hoc ipsum facit sensim, ut nostram probet perseverantiam; augeatque merita ex diuturnitate pugnae, ut eod sit maior corona. Non itaque abijcias animum, etiam si frequenter confitearis & communices: & muros adhuc Iericho stare videas, carnisque tentationes ac passiones adhuc viuere. Sed quemadmodum sacerdotes illi, etiam si nullam in muris Iericho mutationem viderent primo die, nec secundo, aut tertio, nec ipso sexto: à circueundo tamen non destiterunt: ita tu fideliter persevera, communionem frequentando; & quamdiu Deus voluerit, pugnam sustinendo: nam, cum minimè cogitaueris, deiciet ipse hos muros, dabit tibi integram de tuis hostibus victoriam. Quod si voluerit, hanc pugnam durare per septem dies omnes scilicet tuae vitae, nec propterea animum abijcias, nam in ipso fine dabit tibi Deus pacem, simul cum aeterna victoria.

§. I V. *Etiam efficit perfectam cum Christo unionem & similitudinem.*

Homil. 2. ad pop. in fine. o 4. Reg. 2. 9. 15.

VENIAMVS nunc ad supremam Christiani hominis vocationem, quae in perfecta cum Christo Dominovnitione & similitudine consistit: quae in summo gradu obtinetur per feruentem Communionem, cuius praecipuus fructus est, comunicantem transformare in ipsum dominum quem sumit, per intimam amoris vnitionem, cum eximia heroicarum eius virtutum imitatione, ita ut (quod etiam superius diximus) fiat alter Christus, non equalitate, sed consummata similitudine. Nam quemadmodum (ait S. Chrysost.) Elifeus pro maxima hereditate, Eliae Melotem suscepit; & cum ea feruentem eius spiritum quem scriptura duplicem appellat: *Et erat posthac duplex Elias: Et erat sursum Elias, Et deorsum Elias.* vnus scilicet in caelo, ad quem fuerat raptus; & alter in terra, spiritu indutus eius discipulus, qui & propheta- bat, & miracula sicut ipse Magister edebat: ita etiam, quando CHRISTVS Seruator noster in caelum ascendit, hereditatem reliquit Ecclesiae suae, & cuius eius iusto, preciosissimam carnis suae vestem: quamuis non propterea seipsum illa spoliavit, sicut Elias pallium suum dimisit: simul enim in caelo est, & in terra in diuino hoc sacramento: cuius sumptione facit nos alterum Christum similitudine: duplicem nobis spiritum tribuens, amoris scilicet Dei, & amoris proximi; spiritum fugiendi malum, & bonum prosequendi; spiritum exercendi opera vitae actiuae, & opera vitae contemplatiuae; spiritum mortificationis, & orationis; spiritum faciendi, & docendi: denique spiritum gratiarum & virtutum in proprium nostrum commodum: & gratiarum gratis

Spiritus duplex ex variis.

data-